

kunne komme til en Forhøjelse af 26 Procent. Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforlaget til den højtærede Ministers og det høje RINGS Velvilje.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Det blev af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds stærkt gjort gældende, at Underofficersklassen stod daarligere end de civile tilsvarende Lønningsskasser, men det er dog ikke saadan i sin Almindelighed Tilfældet. Jeg maa særlig gøre opmærksom paa, at naar der blev draget en Sammenligning med Toldassistenterne, forholder det sig dog saaledes — og det har sin store Betydning — at Toldassistenter — man kunde tillige nævne Skovfogder og mange andre Bestillings- og Embedsmænd — først saa kongelig Udnævnelse efter meget lang Tjenestetid. Naar man undersøger Sagen, er det gennemsnitlig først efter 14 Aars Tjenestetid. De staa altsaa i saa Henseende tilbage for Underofficersklassen, og det er, som bekendt, den kongelige Udnævnelse, som er Betingelsen for Opnaaelse af Pension. Naar man undersøger Forholdet for det 34te Aar for en af de nævnte Stillinger, nemlig Toldassistenter og Skovfogder, vil man komme til det Resultat, at disse i Pension saa kun $\frac{1}{2}$ mod Underofficerernes $\frac{2}{5}$. Der er altsaa Fordelen langt paa Underofficerernes Side, og efter 38 Aars Tjeneste stiller det sig saaledes, at nævnte Embedsmænd i Pension have $\frac{17}{30}$ imod $\frac{20}{30}$ for Underofficererne, saa at det dog viser sig, at Underofficererne ikke i alle Tilfælde komme til kort. Da der i øvrigt er gjort en Hensigtstilling til mig om at overveje, om Underofficererne kunde forene deres Stilling som Pensionister i Staten med kommunale Hverv, skal jeg selvfølgelig overveje Sagen, men det forekommer mig dog ingenlunde saa uretferdigt, at Staten inddrager Pensionen, naar den paagældende opnaar et rigtig godt Embede, hvor han har langt ud over den Pension, man yder ham, og den Afkortning mangler jo ingenlunde Kompensering fra andre Omraader; men som sagt jeg stiller mig paa Forhaand meget villig til alle mulige Forhandlinger angaaende Forbedring i de paagældende Klassers Pensionering, og jeg skal gerne indrømme, at her er ogsaa et og andet, der kunde blive bedre. Jeg vil dog paa det bestemteste fastholde, at de Procentberegninger, jeg har anstillet, forholde sig virkelig saaledes, som jeg har angivet, og jeg forsaar ikke ret, hvorfor ærede Medlemmer have draget Beregningerne i Tvivl — det ligger dog muligvis i, at de have

taget det første Aar med den sædvanlige gennemsnitlige Tilgang og ikke have betænk, at der hvert Aar kommer en yderligere Tilgang til, som maa tages med i Beregning og hvorefter man anstiller Gennemsnitsberegningen. Hvad særlig den faste Pengeindtægt angaar, forekommer det mig, at Regnestykket ligger lige for; naar man forhøjer fra 30 pCt. til $33\frac{1}{3}$ pCt., saa maa der jo komme en Forhøjelse af omtrent $\frac{1}{3}$.

Colding: Jeg har egentlig ikke følt mig saa overordentlig tilfreds ved den Smødekommen, som den højtærede Finansminister har lovet at ville vise under Forhandlingen om dette Forslag paa de forskellige Stadier, thi efter de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Finansminister, maa man maaste nok være berettiget til, og jeg i ethvert Tilfælde fra mit Standpunkt anser mig berettiget til at mene, at det, der muligvis kan komme ud af Forhandlingerne, vil blive meget lidt, ja, saa lidt, at det maa siges at være delvis uden videre Betydning for den store og veltjente Underofficersklasse, saavel i Landetaten som Marinen. Naar den højtærede Finansminister udtalte, at man ikke kunde drage Paralleler i den Retning, her er gjort, mellem Pensionering af Underofficerer og Toldassistenter, uden at det maatte blive i Færvær af Underofficererne, maa jeg gøre opmærksom paa, at mig bekendt eksisterer der ingen Aldersgrænse for de Herrer Toldbetjente, for Civiletaten i det hele. En Toldassistent kan gaa i sin Tjeneste, til han er 70 Aar, ja, nogle og halvfjerds, saa længe hans foresatte mene, han kan bruges til det Hverv, han sættes til, idet man kan indrette det saaledes, at man bruger ham til en Tjeneste, der ikke er saa anstrengende, og sætter de yngre Folk til den mere anstrengende Tjeneste. Ikke saaledes med Underofficererne, thi for dem er der sat en Aldersgrænse af 60 Aar. Om en Underofficer end er nok saa arbejdsdygtig og rask og meget vel kan forette sin Tjeneste, maa han ikke blive staaende i Militæretaten, men maa gaa af, naar han har naaet det 60de Aar. Det maa der lægges Mærke til, naar man vil drage Paralleler mellem de civile Embedsstillinger og de militære. Et andet Punkt, som der ogsaa maa lægges Mærke til, er det, at i Militærstanden har man det ejendommelige Særhyn, at for Officererne ere Tjenesteaaene, efter hvilke Pensionen kan naa op til $\frac{2}{3}$ af Lønningen, satte til 30 Aar, medens de for Underofficerernes Vedkommende ere satte til 40 Aar. Et æret Medlem, jeg tror det var det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), ønskede